

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204017
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114204017.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanému A. A., Š. F. S.F. X., E. I. O. D. XXX, P., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou O. S. F., K. S. Ú. F. S. J., o zaplatenie 259,32 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 259,32 € s vyčísleným úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.03.2010 do 20.08.2010 v sume 4,84 €, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 259,32 € od 21.08.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenej dlžnej sumy zo zmluvy o úvere č. 362828024 zo dňa 09.09.2005 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o úvere poskytol žalovanému peňažné prostriedky, pričom žalovaný neplnil svoje povinnosti zo zmluvy tým, že neplatil splátky v stanovených termínoch splatnosti. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na postupníka - žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 2.369,29 €, ktorá pozostávala z istiny 1.518,01 €, riadneho úroku 327,48 €, úroku z omeškania 523,80 € a ostatného príslušenstva 0,- €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008 spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver 1.659,70 €, ktorý mal splatiť v mesačných splátkach po 43,22 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.03.2010 do 20.08.2010 v počte 6 a v celkovej výške 259,32 €. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne z jednotlivých dlžných splátok po 43,22 € za obdobie od 21.03.2010 do 20.08.2010 v celkovej výške 4,84 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Okresný súd Trenčín vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 15Ro/65/2014-21 zo dňa 28.02.2014, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému zrušil uznesením č. k. 16C/103/2014-41 zo dňa 15.10.2014. Žalovanému, ktorého pobyt sa súdu šetrením nepodarilo zistiť, súd uznesením č. k. 16C/103/2014-42 zo dňa 15.10.2014, ustanovil opatrovníčku.

Opatrovníčka žalovaného v podaní zo dňa 23.10.2014 vzniesla námietku premlčania s tým, že žalobca podanou žalobou uplatňuje splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.08.2010, pričom žalobu tunajšiemu súdu podal dňa 24.02.2014, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žiadala, aby súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., rozhodol súd vec podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu.

Súd sa oboznámil s podanou žalobou, zmluvou o splátkovom úvere č. 0362828024 zo dňa 09.09.2005, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 a jej prílohami, pokusom o zmier zo dňa 24.01.2014, vyjadrením opatrovníčky žalovaného zo dňa 23.10.2014 a zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o splátkovom úvere č. 0362828024 zo dňa 09.09.2005 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu (banka) poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 € (50.000,- Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 43,22 € (1.302,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluvné strany si dojednali poplatok za správu úveru 1,66 € (50,- Sk). Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20.09.2005 a posledná splátka bola splatná dňa 20.08.2010. Výška úrokovej sadzby bola 17,30 %ročne, pevná do konečnej splatnosti úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - žalobcu. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky žalovaného ku dňu postúpenia sumu 2.369,29 €, z toho istina 1.518,01 €, riadne úroky 327,48 €, úroky z omeškania 523,80 € a ostatné príslušenstvo 0,- €.

Opatrovníčka žalovaného podaním zo dňa 23.10.2014 vzniesla námietku premlčania.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou účinnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 09.09.2005.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1, ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej

časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie sa prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je ustanovené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z tejto zmluvy o úvere vznikla právnemu predchodcovi žalobcu povinnosť poskytnúť žalovanému úver a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť poskytnutý úver podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Žalovaný ako dlžník akceptoval jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mal povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal.

Súd uzavretú zmluvu o splátkovom úvere posúdil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b) a § 23a ods. 1, ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (09.09.2005). Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela zákona č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil zákon č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany - spotrebiteľa, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008.

Predmetná zmluva o splátkovom úvere zo dňa 09.09.2005 je teda zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalovaný zmluvu podpísal ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Hoci právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, súd považoval v tomto konkrétnom prípade v otázke premlčania práva spravovanie sa ustanoveniami Obchodného zákonníka za spravovanie sa v neprospech spotrebiteľa a teda za nekalú podmienku. Súd preto posudzoval predmetnú úverovú zmluvu v otázke premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 09.09.2005 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu (banka) poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 € (50.000,- Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 43,22 € (1.302,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluvné strany si dojednali poplatok za správu úveru 1,66 € (50,- Sk). Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20.09.2005 a posledná splátka bola splatná dňa 20.08.2010. Výška úrokovej sadzby bola 17,30 % ročne, pevná do konečnej splatnosti úveru. Predmetná zmluva je v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 24.02.2014 žalobca uplatňoval voči žalovanému neuhradených šesť splátok z úveru splatných od 20.03.2010 do 20.08.2010. Právo na zaplatenie dlžných splátok úveru sa v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka premlčuje v premlčacej dobe troch rokov, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky, t.j. premlčacia doba splátky splatnej dňa 20.03.2010 začala plynúť dňa 21.03.2010 a posledným dňom premlčacej doby bol deň 21.03.2013, pričom premlčacia doba poslednej uplatňovanej splátky splatnej 20.08.2010 začala plynúť dňa 21.08.2010 a posledným dňom premlčacej doby bol deň 21.08.2013. Keďže žalobca podal žalobu tunajšiemu súdu dňa 24.02.2014, je zrejmé, že svoje právo na zaplatenie všetkých dlžných splátok uplatnil až po uplynutí premlčacej doby. Na premlčanie práva žalobcu súd prihliadol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania opatrovníčkou žalovaného podaním zo dňa 23.10.2014. Súd tak nemohol priznať žalobcovi z dôvodu premlčania právo na zaplatenie celej dlžnej sumy, a preto žalobu v časti istiny zamietol.

Akcesorická povaha úroku z omeškania má vplyv aj na možnosť jeho premlčania. V rámci občianskoprávných vzťahov sa podľa § 110 ods. 3 Obč. zák. úrok z omeškania premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Úrok z omeškania môže byť predmetom samostatného peňažného záväzku medzi dlžníkom a veriteľom. Je to záväzok vedľajší, ktorý môže vzniknúť, len ak medzi veriteľom a dlžníkom existuje iný peňažný záväzok ako záväzok hlavný. Podľa názoru súdu povinnosť platiť úrok z omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania s plnením peňažného dlhu, ale jednorazovo v deň, v ktorý sa dlžník ocitol v omeškani so splnením hlavného záväzkového právneho vzťahu. Týmto dňom začína plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo na zaplatenie úroku z omeškania premlčí ako celok. Počiatok plynutia premlčacej doby úroku z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby hlavného záväzkového vzťahu - pohľadávky. Dňom nasledujúcim po splatnosti pohľadávky a právnu možnosťou vykonať právo po prvý raz začína zároveň plynúť premlčacia doba pre právo na úrok z omeškania. Z uvedeného vyplýva, že ak nebolo právo na úrok z omeškania žalobcovi priznané v trojročnej premlčacej dobe, ktorej plynutie začína dňom, kedy mohlo byť právo vykonané po prvý raz, toto právo sa premlčí. V predmetnej veci mal súd za to, že pohľadávka žalobcu, resp. posledná splátka bola splatná dňa 20.08.2010 a od nasledujúceho dňa plynula už premlčacia doba na priznanie úroku z omeškania z tohto záväzku. Ak žalobca podal žalobu až dňa 24.02.2014, ktorou sa domáhal aj nároku na úrok z omeškania z pohľadávky spočívajúcej v nezaplatených splátkach, z ktorých posledná splátka bola splatná dňa 20.08.2010 a opatrovníčka žalovaného vznesla námietku premlčania, nemohol súd žalobe ani v časti úroku z omeškania z dôvodu premlčania uplatneného nároku vyhovieť. Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný bol v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si žalovaný žiadnu náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.